

Dominionism: Falskt gärningsevangelium

Från Amos 3:7 24 maj 2011, under Kingdom now

Bland dominionister finns en allmän förnekelse av att världen förfaller vid slutet av kyrkans tidsålder, vilket leder till vedermödan och Syndens människas framträdande. De accepterar inte att det faktiskt kommer att bli ett stort avfall i den yttersta tiden (2 Tess 2:3) och en snabb ökning av ondska och syndfullhet till aldrig tidigare skådade nivåer (Matt 24:12; 2 Tim 3:1-5; Upp 22:11). I stället för detta bibliska scenario, lanserar de en bild av en enad och fredlig värld under en förnyad ändetidskyrkas kontroll. De vägrar göra några som helst uttalanden som skulle kunna äventyra de människoskapade band som håller samman kristenheten.

Dominionism och dess människoimperium

Johan Malan

Miljontals kristna världen över konfronteras idag med den växande dominionism-vågen. Det är en form av kristen humanism där de troende anser sig själva ha fått myndighet och auktoritet från Gud att manifesteras Hans rike på jorden för allas bästa. Dominionismen är baserad på ”Kingdom”-teologi eftersom den gör anspråk på att fysiskt förverkliga Guds rike med alla dess positiva effekter för mänskligheten. Dess struktur beskrivs som nydanande eller som en rekonstruktionsrörelse på grund av de långtgående förändringar som samhället måste genomgå för att säkerställa ett bättre liv för alla. Denna situation beskrivs av somliga som ”himmelriket på jorden” och förutsätter att det motsatta, Satans mörkrets rike, blir handlingsförlamat.

Herravälde s mandatet

Kristna dominionister tolkar 1 Mos 1:26 som ett herravälde s mandat eller herravälde s förbund: *Gud sade: ”Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss. De skall råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himlen, över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräddjur som rör sig på jorden”*. Efter floden bekräftades detta mandat med Noa (1 Mos 9:1-3).

Det påstås att vi i Kristus har återfått det herravälde som Adam förlorade på grund av syndafallet (1 Mos 3). Den huvudsakliga innebörden av detta synsätt är att om vi äger herravälde över hela jorden måste vi också vara involverade i styrandet av den, inklusive organiserandet av alla former av mänskligt regerande. För att åstadkomma det, undervisar de att man i tro helt oförskräckt ska göra anspråk på vårt gudagivna mandat. Vi ska också ägna oss åt andlig krigföring för att beröva Satan makten och det destruktiva inflytandet som han fick då han tog ifrån Adam hans gudagivna auktoritet.

Missionsbefallningen (Matt 28:18-20) betraktas som en självklar del av herravälde-mandatet, med den uttryckliga undermeningen att hela nationer ska bli lärjungatränade och att Kristi auktoritet över hela jorden ska manifesteras genom kyrkan som är hans kropp. Alla människor kommer att, på livets alla områden, gagnas av att Guds lagar införs av kyrkan, som är den öppna manifestationen av Hans rike på jorden.

C. Peter Wagner förklarar herravälde-mandatet på följande sätt:

”Vi måste se på en av våra mest citerade bibelverser på ett nytt sätt: ’Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat’ (Luk 19:10). Tidigare trodde de flesta av oss att Jesus sade ’att uppsöka och frälsa *dem* som var förlorade’. Följaktligen tillämpade vi det för att frälsa människor. Men nu inser vi att vi skulle ha tolkat hans uttalande ordagrant, nämligen ’*det* som var förlorat’.”

”Vad är det då som är förlorat som Jesus kom för att uppsöka och frälsa? Svaret finns i första Mosebok. Guds ursprungliga tanke var att Adam och Eva skulle ha herraväldet över hela Guds skapelse (se 1 Mos 1:28). Men de var olydiga mot Gud och förlorade sin auktoritet, Satan tillskansade sig den och han blev den här tidsålderns gud. Alla mänskliga riken på jorden blev inneslutna i Satans rike (se Luk 4:5-6).”

”Varför kom Jesus? Han kom med sitt rike, nämligen Guds rike, för att invadera Satans rike med avsikt att ta tillbaka herraväldet över Guds skapelse som blev förlorat i Edens lustgård. Den helige Ande talar nu till kyrkorna och säger att Guds folk måste göra vad som krävs för att förvandla samhället, område efter område, tills Guds rike blir synligt på jorden såsom i himmelen.” (C. Peter Wagner, ”Transform society!” Global Prayer News, Vol. 6, No. 3, Jul-Sep 2005)

En populär rörelse

Freden, lyckan och framgången som erbjuds av denna dominioniströrelse (herravälde-rörelse) gör den väldigt populär bland affärsmän och det politiska ledarskapet, vilka ser väsentliga fördelar för sig själva i genomförandet av dessa mål. Mest av allt kommer det att gagna kyrkor genom att deras status ökar, de får mer uppskattning från allmänheten, ökade inkomster och större inflytande i samhället. Naiva evangelikaler ser också detta som ett tillfälle att snabbt nå de millioner förlorade för Kristus och att utan vidare till och med få lärjungaträna hela nationer.

Ytligt sett verkar dominionismen (herravälde-läran) vara en väldigt dynamisk och positiv rörelse som vill förlösa kraft och välsignelser från Guds rike för att utrota all ondska, för att

markant förbättra människors liv, för att hela en sargad värld från alla krämpor och för att föra massorna till Kristus.

Men är vårt uppdrag verkligen att göra allt detta? Denna rörelse och dess läras grundvalar måste noggrant undersökas innan vi kan erkänna och stödja den.

Den mycket viktiga frågan som måste besvaras är huruvida denna vision är i enlighet med församlingens roll och uppdrag i Guds eviga rådslut för mänskligheten. Vid en närmare granskning blir det snart uppenbart att dominionisterna har tagit välsignelserna, kraften och levnadsförhållandena i det kommande riket – som bara ska manifesteras efter Kungens ankomst – och överfört dem till den nuvarande församlingens tidsålder.

Resultatet har blivit en ”kingdom”-vision som är totalt malplacerad och därför förmäten och konstgjord. Den upphöjer människan snarare än Gud eftersom njutning och belöning i detta livet är de huvudsakliga målen för rörelsen. Eftersom den stöttas av den offentliga sektorn och finansieras övermåttan frikostigt av den privata sektorn i samhället är transformationsrörelsen inte bara människoskapad och människoutformad utan också människostyrd. Konceptet kan vara härlett från Bibeln men det är ändå tveklöst helt gale.

Rörelsens ledare har specifika mål i åtanke, men för att undvika kontroverser och meningsskiljaktigheter bland sina supporters håller de isär de tillfälliga och de slutgiltiga målen. De tillfälliga målen är ämnade att attrahera den breda allmänheten bland alla olika intressegrupper i samhället. De har formulerats på ett sådant sätt att de flesta kristna kan se dem som nyttiga och bibliskt sunda. Men detta program är bara en inledning till ett annat scenario som på ett naturligt sätt utvecklas ur det ursprungliga. Dominionismens två faser beskrivs på följande sätt:

Tillfälliga mål

En tydlig strategi följs för att etablera Guds rike i olika länder. Den har lokala såväl som regionala och nationella tillämpningar som syftar till att uppenbara Guds rikes generösa natur. Andligt sett är rörelsen i huvudsak baserad på Guds kärlek och Hans planerade välsignelser för hela mänskligheten. Den passar därför de flesta samfund trots deras specifika läroskiljaktigheter. Socialt är det så användarvänligt som det bara är möjligt för att kunna tjäna som medel för social transformation till ett bättre liv. Ekonomiskt är det anpassat för att mildra fattigdom. Politiskt syftar det till samarbete med regeringar, med avsikt att främja ett ”kingdom”-aktigt styrelsesätt vilket på ett bättre sätt kommer att kunna tjäna alla människors behov i samhället. Följande tillfälliga mål eftersträvas:

Enhet. Kyrkor ska visa sin inneboende kristna enhet genom att umgås med varandra inom ramen för den ekumeniska rörelsen. I avsaknad av en sådan rörelse ska man skapa gemensamma strukturer och ingå kompanjonskap för att bättre kunna tjäna sina sammanhang. Man ska inte ifrågasätta varandras läror utan behålla fokus på det aktuella uppdraget; allt under det att man följer Kyrkornas Världsråds princip att ”lära splittrar men tjänande förenar”.

Offentliga demonstrationer. Alla kristna i en viss gemenskap eller stad bör då och då delta i massmöten på offentliga platser såsom sportarenor för att demonstrera sin enhet, kraft, överlåtelse till socialt förbättringsarbete och potentiella dominans när de blir fullständigt förenade. De bör också arrangera marscher för att demonstrera mot orättvisor och för att kräva särskilda förändringar.

Församlingstillväxt. Individuella församlingar och samfund bör gå med i Församlings-tillväxtrörelsen med siktet inställt på att öka kyrkans inflytande. På det här sättet kan kyrkan i stort göra anspråk på sin dominans i samhället. Huvudvikten i predikandet får inte ligga på evangeliets anspråk utan på kyrkans lättillgänglighet såväl som de välsignelser som väntar medlemmar. Kyrkorna bör bli mer ”användarvänliga” och relevanta för det moderna samhället.

Bön. ”Corporate prayer” på en bestämd vecko- eller månadsbasis ses som ett sätt att försäkra sig om Guds välsignelser över förändringsagendan för att förverkliga Hans rike på jorden. Mötena ska uppvisa den ekumeniska karaktären hos rörelsen och de ädla målen för sociala förbättringar till vilka de har överlåtit sig.

Organisation. På organisationsnivå ska nationella strukturer byggas för att hjälpa de behövande och för att främja förändring genom en livaktig social förvandlingsprocess. Dessa strukturer ska ledas av dugliga personer som kan organisera aktiviteter genom att mobilisera så många frivilliga som möjligt.

Nätverkande. Rörelsens framgång beror på omfattande nätverkande med nyckelpersoner och organisationer inom regeringen och företagsvärlden för att erhålla uppbackning och stöd för förändringsprogrammen. Det sammanhållande nätverket ska fungera i alla lokala sammanhang men också sträcka sig till nationell nivå för att underlätta förändringsarbetet där.

Hjälpprogram och rådgivning. Varje lokalt sammanhang ska inrätta kommittéer som består av dugliga personer som ska organisera hjälpprogram och tillhandahålla rådgivning för sjuka, traumatiserade och plågade människor. En hjälpande hand ska räckas ut till alla som behöver det oavsett deras omständigheter.

Utbildning och träning. Den tidigare tyngdpunkten på läs- och skrivträning ska snabbt ersättas av ”talförmåga”. Man har en inställning till bibelundervisning att bilder och det talade ordet primärt ska användas i stället för att undervisa det skrivna Ordet. Detta är en demonterings-process där läs- och skrivträning anses för svårt för de flesta utbildade människor i underutvecklade länder. Dessutom ska yrkesträning erbjudas för att träna olika färdigheter. Utbildning av pastorer för den snabbt växande kyrkan måste också ombesörjas eftersom de är de viktigaste förändringsagenterna.

Befrielse. Samhället måste befrias från alla sina problem och föroreningar såsom brott och lidande orsakat av sjukdomar, fattigdom, arbetslöshet, förtryck och utnyttjandet av människor. Den sociala, ekonomiska, psykologiska och religiösa rådgivning som behövs ska ges regelbundet.

Uppryckning. Det personliga såväl som det kollektiva livets kvalitet ska lyftas till en sådan nivå att negativa attityder och benägenhet att begå brott kommer att reduceras markant och till slut försvinna helt från samhället. Alla människor ska bli motiverade att leva ett rättskaffens liv vilket ska sporra andra i stället för att utgöra ett hot för dem.

Det finns anledning till allvarlig oro för en hel del av innehållet i dominionisternas reformer både på det lokala och det nationella planet, såsom frampressandet av ekumeniska band, användandet av humanistiska metoder för församlingstillväxt och kyrkans förändrade fokus till socioekonomiska frågor. Visserligen är en del av aktiviteterna väldigt ädla och mycket angelägna och ska inte misskrediteras som sådana. Men innan en slutgiltig bedömning kan göras av den här rörelsens lokala manifestationer och aktiviteter måste de betraktas i ljuset av dess slutgiltiga mål. Bibelställen kommer att citeras för att testa giltigheten för hela rörelsen.

Slutgiltiga mål

Dominionismen kan bara rätt förstås och bedömas om också dess slutgiltiga mål involveras i granskningen. De har tydligt formulerats av dominionsteologer sådana som C. Peter Wagner, George Otis, Jr., Ted Haggard och andra. Dessa mål är:

Invigning av Guds rike på jorden. Guds rike på jorden ska manifesteras genom kristnandet av det civila samhällets alla organ och genom att stärka församlingen så att den kan spela en ledande roll att bestämma det offentliga livets utformning i alla samhällen. Det onda kommer att försvinna och Gud kommer att ta full kontroll över mänsklighetens förehavanden med hjälp av ett antal profeter och apostlar, speciellt smorda för uppgiften.

Störtandet av demoniska fästen. Rörelsens ledare ser ingen samexistens mellan Guds och Satans riken i världen och har helhjärtat överlåtit sig till en slags strategisk andlig krigföring som ska leda till det förväntade störtandet och totala krossandet av Satans otaliga fästen på jorden. I områden där detta slag har vunnits, kommer människor att bli befriade från andligt betryck och Satan och hans demoner kan inte förmörka deras sinnen längre. När alla hindrande faktorer är undanröjda kommer människorna att strömma till kyrkorna där stora väckelser uppstår. De negativa influenserna från Satans rike kommer att försvinna från samhället, inräknat brott, våld, krig, korruption, falska religioner, häxkraft, drogmissbruk, HIV/Aids, etc. Alla människor kommer att jubla i Guds rike och tjäna Honom enhälligt.

Lärjungaträning av nationer. Hela nationer kommer att lärjungatränas i en top-down-process i vilken regeringen tar initiativet till att acceptera den kristna tron och inför kristna principer i regeringsarbetet. Resten av nationen kommer att följa exemplet och snart kommer alla att njuta av välsignelserna i Guds rike och se hur brottsstatistiken störtar, nationens moral stiger till biblisk standard, ekonomin kommer att få ett uppsving och allt slags lidande och fattigdom kommer raskt att avta och falla i glömska.

Den kulturella förvandlingen av nationer. Allteftersom nationerna tränas i lärjungaskap och dras in i Guds rike, blir de involverade i en intensiv kulturell förvandlingsprocess. Alla aspekter av kultur – omfattande religion, politik, ekonomi, praxis och metoder, socialt liv,

utbildning, sport, konst och rekreation – ska anpassas till kristen standard. Genom att göra så, kommer Gud att leda nationerna till högre nivåer av framgång, fred och kulturella bedrifter.

Etablerandet av världskyrkan. Det slutgiltiga målet med gemensamma band mellan olika kyrkor är att samfundsgränser helt och hållet försvinner och den post-konfessionella kyrkan för det 21:a århundradet etableras. Alla lokala församlingar kommer att vara celler i de förenade stadskyrkorna under apostlars och profeters ledarskap. Stadskyrkorna kommer att vara sammanlänkade globalt i den framväxande världskyrkan. När den nivån har nåtts kommer Guds rike att vara etablerat i hela världen och ha herravälde över alla nationer.

Global bönedag. Detta evenemang, som första gången arrangerades i maj 2005, är en kopia av New Age-rörelsens världsvida Helandedag den 31 december årligen, då rörelsens supportrar försöker frambringa enhet, fred och harmoni på jorden genom meditativa böner som praktiseras vid dessa tillfällen. Den globala bönedagen är ett försök att åstadkomma en ny Pingst genom vilken Guds Ande på nytt ska utgjutas över jorden för att tända en ny global rörelse som ska manifesteras Guds rike på jorden. Den här aktivitetens kollektiva natur är också ett konkret uttryck för de ekumeniska banden och det framtida enandet av alla kristna kyrkor i en global struktur.

Dominionism i ett större perspektiv

När dominionismens slutgiltiga mål tas i beaktande blir det väldigt tydligt vad denna gräsrotsrörelse i varje nation slutgiltigt siktar mot. I detta större sammanhang måste följande varningar utfärdas:

Enhet. Gemensamma satsningar mellan kyrkor på lokal nivå är bara en första början på en ekumenisk rörelse på nationell nivå, som sedan logiskt följs av internationella ekumeniska sammankopplingar och sedan slutligen den post-konfessionella världskyrkan. Det är tydligt att de framväxande stadskyrkornas och världskyrkans huvudsakliga syfte är dominionism vilket har en tydlig humanistisk innebörd genom upphöjandet och bemyndigandet av mänskligheten till att bli herras över sin egen framtid. Kyrkor som inte ställer upp på den här visionen borde inte ens på gräsrotsnivå delta i ekumeniska satsningar.

Offentliga demonstrationer med kristna från många olika kyrkor och samfund är humanistiska försök att visa sin makt i samhället. Deras styrka är inte i Herren utan i den handlingskraft som kommer av att de utgör en så stor grupp i samhället.

Församlingstillväxtrörelsen är en metod att få hela världen in i församlingen och på så sätt få församlingen att acceptera en oemotsagd ledarposition i samhället. För att skynda på den processen görs inträdet i församlingen så enkelt som möjligt. Det huvudsakliga syftet med den här rörelsen är att få *alla* människor in i församlingen och därigenom bedyra dess överlägsenhet och öka dess inkomster oerhört mycket. Om själars frälsning vore det huvudsakliga syftet skulle inte de bibliska principerna för ånger och pånyttfödelse kompromissas bort för den snabba expansionens skull.

Bönemöten för själars frälsning och materiella förbättringar av människors liv är viktigt och välbehövligt. Men varför måste de vara gemensamma, ekumeniska och arrangerade samtidigt

för att ge en förmodad större effekt? Den humanistiska och dominionistiska agendan för dessa bönemöten är väldigt uppenbar. Även om det kan vara många kristna som stöder dessa möten, med rena avsikter att be för lidande och andligt döda människor, är de ändå delaktiga i en ekumenisk satsning som syftar till att åstadkomma social förvandling och framgång hellre än en andlig tillväxt. De måste också förklara för sig själva varför de tror att gemensamma bönemöten skulle vara mäktigare inför Gud än böner som bes i ensamhet eller i mindre grupper.

Befrielse innebär befrielse av individer, sammanhang och hela världen från synd och ond påverkan. I denna process görs två felaktiga antaganden. Det första är att alla personliga och sociala problem beror på demoner. Demonutdrivning praktiseras sedan för att lösa problemen. Men enligt Bibeln är de flesta av människors problem konsekvenser av vårt icke korsfästa kött (Gal 5:17; Rom 8:13). Det andra felaktiga antagandet är att djävulen kan drivas ut från hela samhällen och hans fästen störtas i denna tidsålder. Detta antagande stöds inte av Bibeln under församlingens tidsålder utan kommer bara att ske vid Kristi återkomst (Upp 20:2-3).

Hjälpprogram för att lindra lidande och fattigdom ses i den här rörelsen inte som underordnat evangelisation och regeringens ansvar utan som församlingens primära uppdrag. Som ett resultat av detta synsätt används knappast några resurser till evangelisation utan i stället till att finansiera humanitära projekt.

Utbildning och social uppryckning betraktas här också som verksamheter för församlingen vilket det inte är. Dessa uppgifter är de civila regeringarnas primära ansvar.

Dominionismens eskatologi

Dominionismens avsikt är att upprätta ett bokstavligt, fysiskt rike på jorden före Jesu andra tillkommelse. Dominionister tror att det framväxande riket drivs av kraften i ekumenisk enhet men också av större hängivenhet för Guds lagar. Den allomfattande karaktären hos ändetidens enhetskyrka kräver en väldigt generell och ytlig definition av kristendom för att kunna förena alla möjliga trosläror och samfund.

Inga ansträngningar görs för att identifiera och få bukt med andlig villfarelse; inte heller diskuteras några ”negativa” ämnen som Antikrist eller den kommande vedermodan av dominionisterna. Alla ”mörka” profetior tolkas historiskt som att de redan uppfylldes under det första århundradet. Den yttersta tiden associeras bara med det ständigt expanderande Gudsriket på jorden, stora väckelser och långtgående socioekonomisk och politisk förvandling under den globala kyrkans och dess ledares beskydd. Återuppbyggnadsprocessen kommer att vara i enlighet med principerna för Guds enastående rike. De undervisar att när Kristus kommer är riket redan etablerat av kyrkan som är Hans kropp.

Den klart fysiska karaktären hos dominionisternas rike förklarar den starka betoningen på fysiska (materiella) förändringar i världen och den svaga betoningen på vårt förhållande till Kristus. De vill se konkreta förändringar i världen mot större enhet och ett bättre liv för alla. De insisterar att denna tidsålder kommer att avslutas med ett stort crescendo när Jesus Kristus kommer tillbaka för att etablera Sitt eviga rike.

Förvandling av Södra Afrika

Det nya millenniets början såg födelsen av en förändringsrörelse i Södra Afrika som en del av en process för att etablera Guds rike i denna region. Bollen sattes i rullning genom utgivningen av två ”Transformations”-videos från George Otis Jr’s Sentinel group. I dessa videos görs överdrivna påståenden om ett antal städer och regioner som sägs ha blivit befriade från onda fästen genom en transformationsprocess. I dessa videos ges det bedrägliga intrycket av att gemensamma, ekumeniska bönemöten, vilka även inkluderar katoliker, var den viktigaste drivkraften bakom fördrivandet av Satan och hans ondskefulla verksamhet. Det sägs att brotten minskade drastiskt och fängelserna blev tomma. Enligt dessa videos sänkte sig frid och harmoni över de befriade samhällena, väckelse följde och ekonomin gick in i en fas av snabb tillväxt.

Dr. B. Mostert från NUPSA (Network of United Prayer in Southern Africa) spred den första av dessa två videos i vida kretsar i Sydafrika och Namibia och marknadsförde också George Otis böcker (klicka här för en recension av hans ”Moral Government Theology”). Dr. Mostert blev också en anhängare till C. Peter Wagner från ”the World Prayer Center”. Precis som George Otis håller han på med andlig kartläggning som förberedelse för strategisk andlig krigföring för att riva ner demoniska fästen i städer och länder.

2001 genomförde han och hans team aktion ”Befria Sydafrika” för att befria hela landet från ont inflytande, inklusive släktförbannelser. Några fästen som påstås ha störtats under bönemarscher fanns vid grottor och andra ställen där Afrikas första invånare, s.k. ”bushmen”, bodde och införde häxkraft och tillbedjan av förfäder i landet. Efter den operationen invigdes landet för Herren och förklarades fritt från onda fästen. Vid konfrontation med Satans fortsatta inflytande och närvaro i verkligheten efter den operationen, sade NUPSA att detta bara är hans sista krampryckningar innan han ger sig iväg. Dessa djävulens sista krampryckningar och plågor har dock snarare ökat under de senaste fem åren.

2001 hölls också det första transformations-mötet i den stora sportstadion Newlands i Kapstaden. Organisatör var Graham Power, en välbeställd affärsman som hade en vision om väckelse och ekonomisk blomstring som skulle starta i Sydafrika och sedan sprida sig norrut och förvandla hela kontinenten. Han tror, enligt sin vision, att Afrika skulle vara ett ljus för resten av världen, så att andra länder skulle utmanas av de exempel på konkreta och gynnsamma förändringar som följer så snart som enheten och Guds rikets ”goodwill” har slagit rot i de olika länderna. Graham blev också inspirerad av Otis transformationsvideos och har en stark tro på transformation till Gudsrikesförhållanden.

2002 hölls masstransformationsmöten i sju Sydafrikanska städer. Alla kyrkor var inbjudna. Bönefokus 2002 låg på HIV/Aids, fattigdom, brott och landets ledarskap. Effekten av dessa möten nådde utöver Afrika och andra länder utanför kontinenten. Den 15 maj 2005 kulminerade det hela i en Global bönedag för att göra transformation till en global rörelse. Syftet med denna bönedag var att åstadkomma en ny pingst som skulle förlösa Guds rikets kraft över hela världen.

I grannlandet Namibia har transformationsrörelsen också ett starkt fokus på enhet och sekulär välfärd. I Namibias transformationsbroschyr förklarar rörelsen sina huvudmål på följande sätt: ”Med dessa vill vi sprida transformationsbudskapet att förverkliga den Namibianska drömmen genom att förena regering, affärsvärld och kyrkoledare”. Avsaknaden av sann andlig överlåtelse är också tydlig i ett uttalande om deras aktiviteter på gräsrotsnivå. De föreställer sig: ”Dream Centres’ där man riktar in sig på de specifika behoven i varje samhälle, t.ex. matdistribution, distribution av kläder, rådgivning i personliga frågor såsom HIV/Aids och drogmissbruk, barnomsorg och olika instanser som kan hjälpa arbetslösa att komma igång och försörja sig själva.” Rörelsen har inget speciellt andligt innehåll mer än att kyrkor gör gemensam sak inom ramen för ”the Council of Churches of Namibia” (CNN), ett nationellt ekumeniskt organ inrättat efter mönster fastställt av Kyrkornas världsråd, ”the World Council of Churches” (WCC).

Biblisk utvärdering av dominionism

Det är tydligt att transformationen eller omstruktureringen av samhällen, nationer och slutligen hela världen är en planerad satsning för att ta herraväldet över dem å Kristi vägnar. Bibliska sanningar är grovt förvanskade för att befästa dominionismens agenda:

En förvrängning av herraväldesmandatet. Uppdraget i 1 Mos 1:26 inbegriper inte rådande över människor – det är bara den naturliga världen som är underordnad den mänskliga auktoriteten. De ekologiska katastroferna som hotar världen idag, t.ex. nedsmutsning av atmosfären och vattenresurserna, skogsskövling och global uppvärmning, är de tragiska konsekvenserna av människans missbruk av herraväldesmandatet. Herraväldet som gavs till Adam och hans avkomlingar förlorades inte i syndafallet och behövde därför inte heller återskänkas till dem av Kristus. I Kristus blir alla de som tror födda på nytt genom att bli levandegjorda i anden (Rom 5:12-17). Detta återupprättar inte vårt herraväldesmandat över naturen utan det skänker andlig motivation för att på ett mer ansvarsfullt sätt förvalta våra naturresurser.

En förvrängning av Missionsbefallningen. Matt. 28:19 är inte ett herraväldesmandat eftersom det bara berör proklamerandet av evangelium i alla länder. Kristus varnade Sina lärjungar för att ha förväntningar om att hela nationer skulle omvända sig och komma in i Guds rike: ”Ty den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den” (Matt 7:14; Luk 13:23-24). Omvändelse är en handling i vilken individer i tro accepterar Jesu Kristi frälsande nåd – en regering kan inte göra det å hela befolkningens vägnar. Även om vissa politiska ledare blir frälsta betyder det inte att hela regeringen består av frälsta individer som vill tjäna Herren enhälligt och därigenom ge politiskt uttryck för kristen dominionism.

En förvrängning av Gudsriketskonceptet. Kristus deklarerar tydligt att Hans rike är ett andligt rike som inte är av den här världen (Joh 18:36). Av den anledningen kan det inte nu fysiskt observeras i världen eftersom det bara finns i de sanna troendes hjärtan (Luk 17:20-21). Men det betyder inte att Kristi rike aldrig kommer att uppenbaras fysiskt på jorden – det kommer det verkligen att göra, men det blir först vid Jesu Kristi andra tillkommelse. Han kommer att komma som kungars Kung (Upp 19:16), gripa djävulen och låta kasta honom i

avgrunden och försegla den (Upp 20:2-3), och regera med Sina heliga (Upp 5:9-10); (Upp 20:6). Dessa åtgärder kan inte vidtas i Herren Jesu fysiska frånvaro eftersom Han måste komma tillbaka först för att tillintetgöra Sina fiender, återupprätta Davids tron i Jerusalem och styra hela världen därifrån (Apg 15:16-17).

En förvrängning av församlingens tidsålder. Bibliska påståenden och löften ska tolkas i sina rätta sammanhang. Församlingens tidsålder får aldrig likställas med Kristi rike, vilket bara inträder efter Konungens återkomst. Det enorma stödet för mörkets rike under församlingens tidsålder gör i verkligheten världen till en ondskefull plats att leva på (Joh 3:19). De kristna behöver vara salt på en korrumperad jord och ljus i en mörk värld (Matt 5:13-14; Fil 2:15). Vi borde inte vara förvånade om vi blir hatade och förkastade av den här onda världen och dess ledare (Joh 15:18-20; 16:33). På grund av detta är vi gäster och främlingar på jorden under denna världsordning (1 Petr 2:11) – inte härskare.

En förvrängning av vår nuvarande ställning. De troende är för närvarande inte kungar som regerar över sin arvedel utan korssets soldater. Paulus säger: ”Lid också du som en god Kristi Jesu soldat (2 Tim 2:3). Vi måste ta på oss hela Guds vapenrustning så att vi kan stå emot djävulens listiga angrepp (Ef 6:11). Under den här världsordningen berövas inte djävulen från sin makt och sitt inflytande över hela samhällen och nationer – bara enskilda troende kan befrias från hans herravälde. Vad den övriga världen beträffar, kommer den att förbli i andligt mörker eftersom ”hela världen är i den ondes våld” (1 Joh 5:19). Han är ”denna tidsålders gud” som förblindar människors sinnen (2 Kor 4:4). De flesta människor vill ha det så (Joh 3:19) och följaktligen ger de djävulen sitt stora stöd i den nuvarande onda tidsåldern (Gal 1:4).

En förvrängning av enhet. Dominionister förvränger också Kristi uppmaning att vi ska vara ett, liksom Han och Fadern är ett (Joh 17:11, 21). De tolkar detta bud organisatoriskt snarare än andligt. För dem ska de andliga banden troende emellan manifesteras ekumeniskt genom att man arbetar mot förverkligandet av en enad världskyrka. De andliga banden i den enade familjen av kyrkor, speciellt i Kyrkornas världsråd (WCC), är väldigt svaga och knapphändert definierade för att undvika att förolämpa något av de ingående samfundet. På det här sättet har de bara lyckats åstadkomma en kristendom till namnet, med ett sken av gudsfruktan, men som förnekar den Helige Andes kraft till pånyttfödelse (2 Tim 3:5). De må ha en konungslig vision att förändra världen enligt sin egen agendas ordalag men de är inte använda av Gud. Paulus uppmanar å det bestämdaste sanna kristna att lämna sådana troendes led: ”Håll dig borta från dem!” (2 Tim 3:5) Organisatorisk enhet ska inte eftersträvas när den äventyrar tron. Skilj er hellre från dem: ”Partier måste finnas bland er, för att det skall visa sig vilka det är som håller provet” (1 Kor 11:19).

En förvrängning av vår arbetsmoral. Dominionisternas verksamhet är primärt av sekulär natur. De ser som sin huvuduppgift att omdana världen enligt Guds rikets principer. Denna humanitära verksamhet är social, ekonomisk, politisk eller medicinsk till sin natur. De refererar i allmänhet till evangelisation och människors andliga tillväxt, men bara i förbigående. ”Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?”

(Mark 8:36). Hur viktiga människors dagliga behov än är så ska vi inte bara framhålla och fylla dessa behov eftersom de faktiskt inte har något evigt värde. Paulus säger: ”Om vi i detta livet sätter vårt hopp endast till Kristus och Han inte har uppstått, då är vi de mest beklagansvärda av alla människor” (1 Kor 15:19). Vår största förhoppning och förberedelsen för ett bättre liv måste vara fokuserad på löftet om uppståndelsen och ett evigt liv i himlen.

En förvrängning av ändetidsprofetiorna. Det finns bland dominionisterna en allmän förnekelse av att världen förfaller mer och mer vid slutet av församlingens tidsålder, vilket leder till den stora vedermödan och Syndens människas framträdande. De erkänner inte att det faktiskt blir ett stort avfall i den yttersta tiden (2 Tess 2:3) och att ondska och syndfullhet ska eskalera till aldrig tidigare skådade nivåer (Matt 24:12; 2 Tim 3:1-5; Upp 22:11). I stället för detta bibliska scenario lanserar de bilden av en enad och fridfull värld under den förnyade ändetidskyrkans kontroll. De vägrar att göra några som helst uttalanden som skulle äventyra de människoskapade ekumeniska banden som håller samman kristenheten. Religiös villfarelse undersöks och utrotas inte eftersom det skulle förolämpa en del av de deltagande kyrkorna i den ekumeniska rörelsen. Av den anledningen eftersträvas inte heller renhet i läran vilket lämnar dörren vidöppen för andligt bedrägeri och demoners läror (1 Tim 4:1). Ingenting sägs om Antikrists framträdande och de globala förberedelserna för kriget vid Harmageddon eftersom det inte passar in i deras ”kingdom”-vision för världen. De kan bara erbjuda människor det falska hoppet om en människopåhittad utopi.

En förvrängning av Israel. Ersättningsteologin praktiseras i allmänhet, där kyrkorna ser sig själva som del av det ”Nya Jerusalem” genom vilket Gud ska regera världen. Dominionisterna erkänner inte det bibliska Israel och deras återsamlade till sitt fädernesland i den yttersta tiden (Hes 36:22-28). Kyrkornas världsråd, som representerar omkring en halv miljard kristna från 342 kyrkor i 120 länder, har också anslutit sig till den växande rörelsen för sanktioner mot Israel. I mars 2005 fördömde de Israels ”illegala ockupation” av Palestinskt landområde i Gaza och på Västbanken. De går aktivt emot förbundsfolket Israel eftersom de ser sig själva som Guds Israel som snart ska styra världen.

Guds rikes ankomst

Guds rike kommer att manifesteras fysiskt först när Kristus kommer: ”Då hördes i himlen starka röster som sade: Herraväldet över världen tillhör nu vår Herre och Hans Smorde, och Han skall vara konung i evigheternas evigheter” (Upp 11:15). Djävulen ska fångas så att han inte längre ska kunna bedra folken (Upp 20:3). Därefter, och bara då, ska alla nationer tjäna Herren: ”På den tiden skall man kalla Jerusalem ”Herrens tron”, och alla hednafolk skall samlas där för att ära Herrens namn i Jerusalem. Och de skall inte mer följa sina onda och hårda hjärtan” (Jer 3:17).

När Satan har blivit berövad all sin makt och sina fästen på jorden kommer hela städer och nationer att tjäna Herren under Hans tusenåriga regerande från Jerusalem (Sak 8:20-22; Jes 2:2-4). Men detta ligger ännu i framtiden. I den nuvarande tidsåldern måste vi lysa som stjärnor mitt ibland ett falskt och fördärvat släkte (Fil 2:15). Vi har vårt medborgarskap i det himmelska kungariket och vi väntar på att Konungen ska komma och uppenbara Sitt rike på jorden (Fil 3:20-21).

Som du förstår är detta ett verkligt problem i kyrkan idag. Speciellt som så många upphöjer den amerikanska flaggan över Kristi kors och troligtvis kommer att utnyttja Kristi lära för politisk vinning. Det är frestande, speciellt som många dominionister kommer att göra vilda påståenden som är rakt motsatta den bibliska uppenbarelsen om den yttersta tiden när människor kommer att bli mer och mer usla.